

SIRI – INTE BARA EN KATT

November 2003 föddes S*Nekayahs Iris Indigo, senare kallad Siri, och hennes syster på 69:e dagen hos sin foderfamilj i Kåge.

Det märktes direkt att Siri var mest framåt och kontaktsökande av systrarna. Denna charmiga egenhet till-

sammans med hennes fina huvud och vackra ögon gjorde att jag valde att behålla henne.

KÄRASTE VÄNNEN

Det måste sägas rakt ut; Siri var min favorit under hela sitt liv. Mest förstås för att vi var ungefär lika beroende av varandra båda två. Hon höll sig alltid i min närhet, även sommartid i stugan. Hon lämnade sällan tomten och var måttligt intresserad av jakt.

På nätterna somnade hon alltid nära, gärna på kudden med tassarna kring mitt huvud och nosen inborrad i mitt hår. Att det höga spinnandet är rogivande och hälsobringande har vetenskapligt bevisats. Jag tror inte att jag någonsin ska kunna somna lika tryggt och gott igen utan henne.

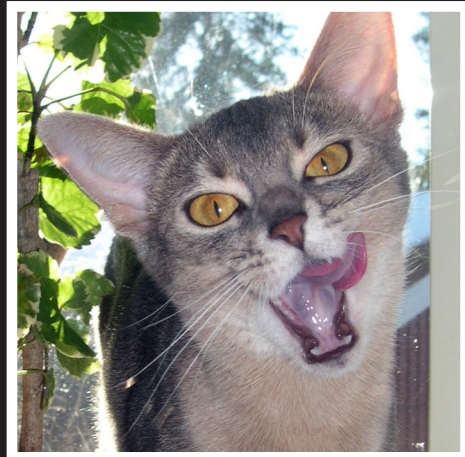
SIRI PÅ SHOW

Siri ställdes ut på 31 utställningar och några mindre kattvisningar. Hon avskydde bilåkning, men gillade att träffa folk och visa upp sig på utställning. Många gånger vann hon på sin typiska, pigga abylook och

Siri med sin son Harry.

lätstillgänglighet. Men även i övrigt var hon min snyggaste aby dittills; fin kropps- och huvudform och en för tiden bra färg och pälskvalitet för att vara blå.

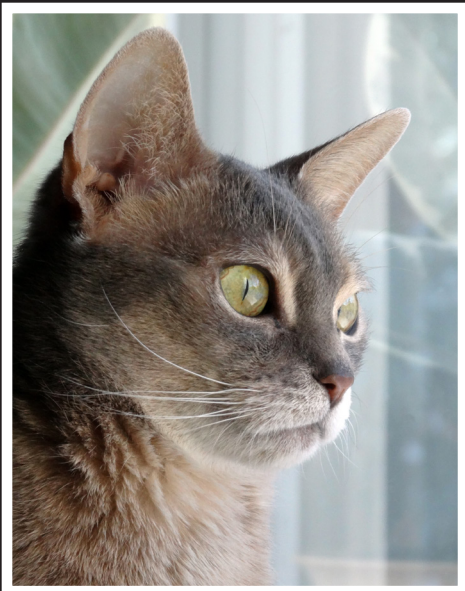
Hon hade något av en fan club med beundrare på utställningarna under sin glans dagar. Siri blev nominerad elva gånger och vann Best in Show tre gånger, vilket inte är illa för en blå abessinier. Hon blev Europachampion, men sen bara utställd några enstaka gånger som kastrat.

SIRIS AVKOMMOR

Siris första kull föddes den 5 februari 2006. Den bestod av fyra ungar, två viltfärgade honor, en blå hona samt en fawn hane. Nelly fick en kull med fem sorrelungar drygt en vecka senare och mammorna valde att ha alla ungarna ihop. Båda var omsorgsfulla mödrar. Det var intressant att se hur Siri tog på sig rollen som lekamma – men även stod för bestämd uppfostran av småtingarna. I denna kull föddes Dina, som är mormor till unga Sally hemma hos mig. Där lever Siris gener kvar.

Andra kullen kom 2008. Där överlevde bara en blå hane – Harry. 2009 var det dags att para Siri med min nya blå importthane Webster. Eftersom Siri alltid höll sig hemma vågade jag mig på att sluta ge henne

p-piller redan när vi bodde kvar på landet. Siri lurade mig dock och tjuvparade sig med en okänd friare innan jag insåg att hon löpte. Resultatet blev Sim-Sa-la-Bim-kullen i november 2009.

Våren 2010

blev det ändå en kull med Webster. Tre blå skönheter såg dagens ljus. En av de båda blå honorna fick ett par kullar, och min Alice är hennes dotter. Tyvärr satte Alice blodsjukdom stopp för vidare avel på denna "linje".

Slutsats: Var inte rädd för att sälja fler ungar till personer som vill ta en kull, även om de inte är så erfarna. Du kan ju alltid hjälpa dem med goda råd och vägvisning. Av Siris alla ungar så är det bara en som fortfarande lever kvar i dagens stamtavlor. Det är synd.

SLUTET

Siri var länge en frisk och sund katt. Hon hade en stabil mage och höll sig slank hela livet. Inga problem med leder eller hälsa – som är ganska vanligt hos äldre abessinier. Men vid sju års ålder drabbades Siri av TR/FORL och fick dra bort de flesta av sina tänder. Något som inte alls hindrade hennes aptit på god mat och livet.

Dessvärre fick Siri senare även återkommande juvertumörer. Jag lät operera bort dem, men de återkom och till slut spred sig cancern. Hon blev snabbt alltmer tunn och trött under de sista veckorna. Det märktes att hon hade ont och det var dags att ta farväl den 28 november. En veterinär kom hem till oss och avslutade hennes lidande. Siri blev tretton år gammal.

EN UNIK KATTKOMPIS

Vad är det som gör att vissa katter blir så alldeles betydelsefulla? Som Siri blev för mig. I mitt fall handlar det mest om att vi kom varandra så nära. Hon sökte ständigt kontakt, både med vänliga huvudbuffar, slickningar och ögonkontakt. Siri pratade mycket med ögonen, vi blinkade ofta långsamt till varandra för att bekräfta att läget var okej. Hos t ex veterinären blev hon genast lugn av min röst och min blinkning. Hon spann med sådan inlevelse att hela kroppen gungade med i rytmen.

Siri var för det mesta snäll mot andra katter. Endast när konkurrensen om matte blev för stor kunde Siri surna till och daska till den katt som var i vägen.

Hon var den av katterna som snabbast tog emot nykomlingar med en vänlig slick på huvudet. Innan Siri har jag aldrig haft något vuxen abessinier som har varit så kontaktsökande med andra katter. Hon var på senare år god vän med Nelly och Alice, men före det allra mest med Izzi. De två hängde ihop som ler och långhalm.

Om matte inte hade rensat toalådorna till belåtenhet kunde Siri kissa i handfatet. Ganska smart faktiskt. En annan av hennes egenheter var att hon ofta drog igång ett energiskt plaskande i vatten-skålen när hon skulle dricka. Möjligen för att lättare se var vattenytan fanns – men

sannolikt också en festlig ovana.

Farväl du högt älskade vän!

Siri sista sommaren i stugan 2016.

